

thi det danske Kulkompagni har anskaffet sig Skibe udelukkende til Besørgelse af Kul til Danmark, og det paa et Tidspunkt, da Fragterne var i den normale Højde, og med denne normale Fragt har det danske Kulkompagni regnet med Udbytte af Transporten af Kul fra England hertil. Naar der nu kræves 4 Kr. 80 Øre à 5 Kr. for en Tønde Kul, og de 2 Kr. 40 Øre deraf betales i Fragt, saa er det ganske givet, at denne Fragt med alle Forhold, alle Vanskeligheder, som Skibsfarten har, tagne med i Betragtning, er meget, meget højere, end noget berettiget Formaal i og for sig kræver. Og den, der ser paa det danske Kulkompagnis Udbytte, 45 pCt., som væsentlig er tilvejebragt ved Skibsfarten, maa kunne forstaa og bør kunne erkende, at disse Fragter er meget, meget for høje. Og hvad betyder nu disse Fragter paa 2 Kr. 40 Øre for en Tønde Kul, som gør, at en Tønde Kul koster 4 Kr. 80 Øre, 5 Kr. eller derover? Ja, det betyder, at samtlige Landets Kommuner kommer i Vanskeligheder med deres Virksomheder med Hensyn til Gas, Elektricitet og Vandværker, og at alle Landets kulforbrugende Industrier kommer i Vanskelighed. Det, som er Skibsfarten til Held, det er til Skade for alle de andre Erhverv, idet Skibsfarten transporterer Varer, som de andre skal bruge under Udøvelsen af deres Erhverv. Det er dette særegne Forhold, som gør, at det forekommer mig, alle maa kunne enes om, at det er nødvendigt her at foretage regulerende Foranstaltninger. Det, som her er foreslaaet, vil ikke strække til til at skaffe alle Kulforbrugere Kul til den Pris, som de kunde faa dem til ogsaa i disse vanskelige Tider, hvis Kullene kunde transporteres hertil for en rimelig Fragt; men det vil dog være tilstrækkeligt til, at man i alt Fald kan skaffe visse Hovedforbrugere, hvis Produktion er af Betydning for det hele Samfund, deres Kul til nogenlunde rimelig Pris.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) nævnedes som et Modstykke til det, der i Øjeblikket foreslaas her, at Skibsfragterne en Gang vil dale, og at Landbruget saaledes vil faa sine Varer hjem til lave Priser og derigennem faa et stort Udbytte, og at man saa skulde kunne afkræve Landbruget en Tilbagebetaling af de Fordele, det gennemgaaende har opnaaet. Men det ærede Medlems Modstykke svarer aldeles ikke til det, der her er Tale om. Skibsfarten opkræver jo hos Landbruget ogsaa, naar Fragtraterne er

lave, den Fragt, den kan faa hos Landbruget. Skibsfarten tager hos Landbruget den Fragt, den er i Stand til at tage. Det, som nu gør Stillingen særegen, er, at der er kommet et Tryk udefra, ganske særegne Omstændigheder, som har ophævet den frie Konkurrence paa dette Omraade, som ellers har virket regulerende op eller ned paa Fragterne, ganske særegne Omstændigheder, som har begrænset Skibenes Antal og har gjort det muligt for dem at opkræve denne ganske eksorbitante Forhøjelse af Fragterne. Det ærede Medlem sagde, at han ikke sad inde med Oplysning om, at danske Skibsredere efter dette Lovforslags Fremsættelse havde forhøjet Skibsfragterne ved en vilkaarlig Akt, men jeg forstaaer da ikke ret hans foregaaende Udtalelse, som gik ud paa at fremkalde den Opfattelse, at Lovforslaget alligevel havde bidraget til, at Fragterne var blevet forhøjet. Thi paa det internationale Marked kan det danske Fragtløvsforslags Fremsættelse dog ikke indvirke. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil være villig til at sige mig, hvad det var, han sigtede til, naar han mente, at Lovforslagets Fremsættelse faktisk havde virket til Fragts Forhøjelse, men ved en uvilkaarlig Akt, som han nu forklarede det, af Rederne.

Det ærede Medlem fra Æbeltøft (N. Neergaard) sagde, at efter hans Overbevisning vilde Lovforslaget medføre, at Skibsrederne tyede bort fra Danmark, overflyttede Tonnagen fra Sejlads paa danske Havne til Sejlads fra Udland til Udland. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, naar jeg nu spørger ham derom, vil svare, at dette vil ske ved en uvilkaarlig Akt fra Redernes Side. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem mente, at det var ved en vilkaarlig Akt, at dette vilde ske. Men naar det ærede Medlem siger, at dette er hans bestemte Overbevisning, saa erindrers jeg om, at ved første Behandling advarede det ærede Medlem Rederne mod at fremsætte Trusler i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse. Hvorfor det ærede Medlem nu, uden at saadanne Trusler er fremsatte fra anden Side, nævner, at han tror, det kunde ske, ved jeg ikke. Men jeg tror, det er en fejlagtig Antagelse. Naar Forholdet er det, at Sejlads paa Danmark vil medføre en Afgift af tre eller seks Procent af Bruttofragten, kan jeg ikke tro, at der vil være nogen Fordel ved at gaa ud paa en anden Fart, som efter Lovforslaget skulde beskattes med fra 10 til 13 pCt. af Brutto-